

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1.640 van 11 september 2007
in de zaak 11.103/IIde kamer

In zake: M [REDACTED] M [REDACTED]
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KINDERMANS
Steenweg 161
3870 Heers

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat M [REDACTED] M [REDACTED], van Marokkaanse nationaliteit op 3 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 mei 2007 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. STRAUVEN, die loco advocaat G. KINDERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekster is volgens haar verklaringen in 1990 België binnengekomen.

1.2. Verzoekster was van 5 januari 1996 tot 5 februari 2004 in het bezit van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.3. Op 31 mei 2007 werd verzoekster administratief gecontroleerd en dezelfde dag werd de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde genomen. De beslissing werd aan verzoekster betekend op 1 juni 2007.

De beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...)

- artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit een geldig reisdocument

(...)

- artikel 7, eerste lid, 8°: oefent een beroepsactiviteit als zelfstandige/in ondergeschikt verband (1) uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Betrokkene werd op heterdaad betrapt op zwartwerk in de bar " " te " " Geen arbeidskaart - PV nr TG.21.L2.102824

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

Over de ontvankelijkheid van het beroep:

2.1.1. Verzoekster voert aan: "Dat de bestreden beslissing melding maakt van de mogelijkheid om een verzoekschrift neer te leggen bij de Raad van State, hetgeen gebeurde bij aangetekend schrijven van 2 juli 2007, doch dat vandaag bleek dat een verzoekschrift dient neergelegd te worden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen."

2.1.2. Artikel 2, § 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: de wet van 11 april 1994) bepaalt:

"Met het oog op een duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek over het optreden van de federale administratieve overheden: (...)

§ 4. vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een federale administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang."

2.1.3. De bestreden beslissing, genomen op 31 mei 2007, maar ter kennis gebracht aan verzoekster op 1 juni 2007, vermeldt:

"Het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding tot aan de grens zijn enerzijds vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring en voor een vordering tot schorsing bij de Raad van State, dit overeenkomstig de artikelen 14 en 17 van de wetten op de Raad van State,

gecoördineerd op 12 januari 1973. Dit beroep en deze vordering dienen te worden ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissingen.

De vordering tot schorsing moet bij een afzonderlijke akte en uiterlijk samen met het verzoekschrift tot nietigverklaring worden ingesteld. Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing moeten worden ingediend d.m.v. een verzoekschrift, dat gedagtekend en ondertekend moet zijn, hetzij door de partij, hetzij door een advocaat en dat bij ter post aangetekend schrijven moet verzonden worden aan de Eerste Voorzitter van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel.

Het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing, schorst de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet. Anderzijds is de vrijheidsberovende maatregel slechts vatbaar voor een beroep bij de rechterlijke macht, hetwelk moet ingediend worden door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats van de betrokkene in het Rijk of van de plaats waar hij (zij) aangetroffen werd. Hetzelfde beroep mag om de maand ingediend worden."

2.1.4. Op 1 juni 2007 werd, in toepassing van artikel 231 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevoegd om kennis te nemen van een beroep tegen de voornoemde bestreden beslissing. Gezien de bestreden beslissing op 1 juni 2007 ter kennis werd gebracht aan verzoekster, diende de kennisgeving te vermelden dat een beroep kon worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.1.5. Overeenkomstig artikel 2, § 4 van de wet van 11 april 1994 neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang, zodat het verzoekschrift ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de bestreden beslissing van 31 mei 2007, ter kennis gebracht aan verzoekster op 1 juni 2007, ontvankelijk is ratione temporis.

2.2.1. De minister van Binnenlandse Zaken werpt op dat verzoekster niet aantoont belang te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.2.2. Er bestaat geen noodzaak hierover uitspraak te doen, aangezien het beroep, zoals hierna uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen.

Over de gegrondheid van het beroep:

2.3.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en artikel 3 van het vierde Protocol bij het EVRM.

Verzoekster verklaart een feitelijk gezin te vormen met haar jongste dochter. Daarenboven beweert verzoekster dat het zeer moeilijk is om een gezinsleven te hebben in haar land van herkomst aangezien haar hele familie al meer dan vijftien jaar in België woont, en haar drie kinderen in België zijn geboren. Verzoekster voert nog aan dat de levensomstandigheden en de toekomstperspectieven in België veel beter zijn dan die in haar land van herkomst. Verzoekster meent dat ze zeer nauwe banden heeft met België en er niet kan worden verwacht dat zij dit alles achterlaat. Verzoekster verklaart dat ze een gezinsband heeft met een Belg en dat er rekening dient te worden gehouden met het verbod om de eigen onderdanen uit te wijzen. Verzoekster, moeder van drie

minderjarige kinderen, stelt dat een uitwijzing impliciet de uitwijzing van haar Belgische kinderen kan betekenen, aangezien die nog niet voor zichzelf kunnen zorgen.

2.3.2. Artikel 8 EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

"Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Uit de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging van het gezinsleven niet absoluut is. Artikel 8 van het EVRM staat een rechtmatige toepassing van de bepalingen van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg (R.v.St., nr. 99.581, 9 oktober 2001). De bestreden beslissing heeft bovendien niet tot gevolg dat verzoekster definitief van haar gezin wordt gescheiden, maar enkel dat zij tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren nadat zij zich in het bezit heeft gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in België. Artikel 8 EVRM is dan ook niet geschonden.

De bestreden beslissing heeft verder enkel betrekking op verzoekster en uit het administratief dossier blijkt dat twee kinderen van verzoekster gedomicilieerd zijn bij hun vaders en één kind gedomicilieerd is bij een grootmoeder, zodat niet kan ingezien worden hoe de bestreden beslissing een inbreuk zou kunnen uitmaken op artikel 3 van het vierde Protocol bij het EVRM.

Het eerste middel is ongegrond.

2.4.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster betoogt dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij al meer dan vijftien jaar in België verblijft en hier haar gezinsleven heeft opgebouwd.

2.4.2. Verzoekster betwist niet dat zij illegaal in het Rijk verblijft. Illegaal verblijf is een misdrijf dat gesanctioneerd wordt overeenkomstig de bepalingen van artikel 75 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken maatregelen treft om een einde te stellen aan een misdrijf kan niet als een onzorgvuldig optreden bestempeld worden.

Het tweede middel is ongegrond.

Verzoekster brengt geen enkel gegrond middel aan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.

